

Τῆ Ἡ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
το γενεθλίον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτοκοῦ

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι ~~ϑ~~

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι ~~ϑ~~

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη $\frac{6}{2}$ εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

μων και λυσαστην καταραν εδωκετηνευλογι

ιιαν και καταργησαστον θανατον εδωρη

σατο ημιν ζωην την αιωνιον (ἐκ γ')

τὸ τέλος:

ζωην την αιωνι ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος
«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α να βο η σο ον Δαυ ιδ τι ω μο σε σοι ο Θε

ος Α μοι ω μο σε ε φη σι και εκ πε πλη ρω κεν ι

δου εκ του καρ που της κοι λι ας μδ δς την Παρ θε

ε ε νον εξ ης ο πλα στου ρ γος Χρι στος ο νε ε ος Α

δαμ ε τε εχ θη βα σι λευς ε πι του θρο ο νδ ς

μδ και βα σι λευ ει ση με ρον ο ε ε χων την βα σι

λει α αν α σα λε ευ τον Η στει ει ρα τι ι ι κτει

την Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η ης

η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εκ της ρι ζης Ι ι εσσαι και εξ ο σφυ οστου Δαυ
ιδ η θε ο παις Μα α ρι αμ τι κτεται ση μερον η
μιν και νε ουρ γει ται η συμ πασα και θε ουρ γει ει
ει ται Συγ χα ρη τε ο μου ο ου ρα νο ος και η γη
αι νε ε σα τε αυ την αι πα τρι αι αι των ε θνων
Ι ω α κειμ ευφραινε ται και Α α αν να πα νη γυ ρι ζει
ει κραυ γα ζου ου σα Η στει ει ρα τι ι ι κτει την
Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η ης η

μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Πολυέλεος σύντομος.

Ψαλλόμενος εἰς πάσας τὰς Θεομητορικὰς ἑορτάς.

Μέλος Ἰακώβου Ναυπλιώτου, καταγραφή Ἀγγέλου Βουδούρη.

Ἦχος Πα φ

Α ο ο γο ο ον α γα α θον Α α λ λη η
λθ ς ς ι ι ι ι α ε ξη ρευ ξα το ο

ο ο η κα αρ δι α α μϛ λο ο γο ο ον α

γα α θον Α αλ λη η λϛ ϛ ϛ ι ι ι ι

α

Λ ε ε ε ε γω ε ε γω τα α ερ γα

α μου ου τω ω βα σι ι λει Α αλ λη η

λϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α

Η γλω σα α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ κα λα α α μος

γρα μμα τε ε ω ως ο ο ξυ γρα α φϛ Α αλ

λη η λϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α

Ω ραι ο ος κα α αλ λει πα ρα τϛ ϛς υι υι

ου ους τω ων α α αν θρω ω ω πων Α αλ λη η

λϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α

Ε ξε χυ θη η χα α α ρι ις εν χει ει

λε ε σι ι ι σου Α αλ λη η λϛ ϛ ϛ

ι ι ι ι α

Δ ι α του το ε ευ λο ο γη η σε σε ε ε

ο ο Θε ε ε ος εις τον αι αι ω ω ω

να Α αλ λη η λ ς ς ι ι ι ι α

Π ε ρι ζω σαι αι αι αι την ρο ομ φαι αι

αι α α α αν σ ς ε πι τω ων μη η ρω ων σου

δυ υ να α τε ε ε Α αλ λη η λ ς ς

ι ι ι ι α

Τ η ω ραι ο τη τι ι ι ι σου και αι

τω ω καλ λει ει σου ου ου Α αλ λη η λ ς ς

ς ι ι ι ι α

Κ αι εν τει ει νε και κα τευ ο δ ς ς

και αι αι βα σι λε ευ ε ε ε ε ε υε ε ε

ε ε ε ε Α αλ λη η λ ς ς ι ι ι ι

α

Ε νε ε κεν α λη θει α ας και αι αι πρα

ο ο ο ο τη η η η τος και δι και ο συ υ υ

νη η η η η λη η η η η η ης Α αλ λη η

λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Δ ι α του ου το ε ε χρι ι σε ε ε ε ε

Σε ο Θε ο ο ο ος ο ο Θε ο ο ο ος οϝ ϝ

ϝ Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Ε λαι αι ον α γαλ λι ι α α α σε

ε ε ε ως πα ρα τϝ ϝς με ε το χϝ ϝς σου ου

ου Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Π α ρε ε στη η βα α σι ι ι λι ι ι ισ

σα εκ δε ξι ω ω ω ω ιω χω ω ω

ω ω ω ων σου Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇

α

Π ε ρι βε βλη με ε νη πε ποι κιλ με

ε ε ε ιε χε ε ε ε ε ε ε νη Αλ λη η

λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Α κϝ ϝ σο ο ον θυ υ υ γα τε ερ και

ι ι ι ι δε και κλι ι ι νο ον το ο ϝ ϝ ϝς

σὺ Ἄ αλ λη η λυ υ υ ἰ ἰ ἰ ἰ α
Κ (Κ/Π) αἰ ε πι ι λα α α θυ τυ υ λα
 υ υ υ υ σὺ (Μ/Π) και αι τυ υ οι οι κυ τυ υ Πα
 α τρο ο ος σου Ἄ αλ λη η λυ υ υ ἰ ἰ ἰ
 ἰ α

Τ (Μ/Π) ο προ σω ω πο ο ον συ λι τα α νε ε
 ευ συ υ υ σιν (Μ/Π) οι πλυ υ υ υ σι ι οι τυ
 υ λα α ου ου ου σου Ἀλ λη η λυ υ υ (Κ/Π)
 ἰ ἰ ἰ ἰ α

Μ (Μ/Π) νη σθη σο ο μαι του ο νο ο μα α τό ο ος
 συ υ (Μ/Π) εν πα α ση η γε ε νε α α και αι γε
 νε ε α Ἀλ λη η λυ υ υ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος Νη ρ

Α Νη Πα Νη
 γαλ λι α ασθου ρα νος γη ευ φραι νε
 ε ε σθω ο του Θε ου ουγαρου ρα νος εν γη ε

τε ε εχ θη ^β_γ η Θε ο νυμ φος αυ τη εξ ε παγ
 γε λι ι ας ^ν_δ Η σται ει ρα βρε φος θη λα α ζει την Μα
 ρι αμ ^Δ_δ και χαι αι ρει ε πι τω το ο κω Ι ω
 α κειμ ^Δ_δ Ρα βδος λε γων ε τεχ θη μοι εξ ης το α αν
 θος Χρι στος ε βλα στη σεν εκ ρι ζης Δαυιδ ^{Νη}_δ Ον τως θα
 αυ μα πα ρα δο ο ξον ^ν_δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος ^β_δ Βου ^ζ

Ε^{Ββ} κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι}_β αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ρ μϑ ϑ ^β_γ

Ο^{Δι} ι μι σϑ ϑν τε ϑ Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
 ι ι ϑ ϑ ^β_γ ως χο ο ο ο ο ο ρ το ο ο ο ο ϑ
 γαρ ^Μ_ρ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Ββ} ε ε σε ε ε σθε ε

ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α

αν

ἢ τὸ σύντομον

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δισ)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι (δισ)

Δόξα.

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ προ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν.

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α
ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι ι σιν
προσ ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

Μ νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου

εν πασηγε νε ακαιγε νε α

Στίχ. α΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ΄ 2)

Μνησθη σομαι του ο νο μα το ος σου

εν πασηγε νε ακαιγε νε α

Στίχ. β΄. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ΄ 10)

Του ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η

η η σομαι εν πα α α ση γε νε ακαιγε νε

α α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταιστης Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κληματων

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νασ των αι ω

νων Α μην Ταιστης Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλημα

των ^Δ

Καὶ τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον ἐκ τῶν ἀποστίχων.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος ^Δ Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξ α λει ψ ο ν τ ο α ν ο μ η

η μ α α α μ ε

Η πα γ κο σμι ος χα α ρ α εκ των δι και

ων α νε ε τει ει ει λε εν η η η μιν εξ

Ι ω α κει μ τε και Α αν νης η πα νυ μνη τος Πα

αρ θε ε ε ε ε νος η τις δι υ περ βο λην α

γα α α θο τη η τος να ος Θε ου εμ ψυ χος

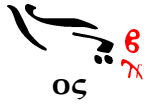
γι ι ι νε ε ε ε ται και μο νη κα τα α

λη θει ει αν Θε ο το ο ο ο κο ος γνω ρι ι ι ι

ζε ε ε ε ται αυ της ταις ι κε σι αις Χρι στε ο

Θε ε ος τω κο σμω την ει ρη νην κα α α τα πε εμ

ψον και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε

ος
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ (δ'), καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

Δ ευ τε λα οι α σω μεν α σμα Χριστω τω Θε ω

τω δι ε λον τι θα λασσαν και ο δη γη σαν τι ι τον

λα ον ον α νη κε δου λει ας Αι γυ πτι ων ο ο

τι δε δο ξασται

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ευ τε πι στοι Πνευ μα τι θει ει ω γη θο με νοι

την εξ α καρ που ση με ρον ε πι δη μη σα σα αν

εις βρο των σω τη ρι αν α ει παρ θε νον Κο ρην

υ υμνοις τι μη σω μεν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Χ αι ρε σε μνη Μη τηρ και δου λη Χρισ του του Θε ου

η της αρχαιας προ ξενος μακαριο τη τοσ των

ανθρωπων τω γενει σε παντες επαξιως υ υ

μνοισδοξαζομεν

Υπερ αγια θεο το οκεσωσον ημας

Ητης ζωης τι κτεται ση η με ερον γεφυρα

δι ης βροτοι ανακλησιν της καταπτωσης ωως της

εις αδου εροντες χριστον τον ζωοδοτην υ υ

μνοισδοξαζουσιν

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὦδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Τω συντριψαντι πολεε εμους εν βραχιονι

αυτου και διαβιβασαντι τον Ισραηλ εν ε

ρυθρα θαλασση ασωμεν αυτω ως λυτρωτη η

μων θεω οτι δεδοξασται

Υπερ αγια θεο το οκεσωσον ημας

Χορευετω πασα κτιλισις ευφραινεσθω

και Δαυιδ ^v _{δλ} ο τι εκ φυ λης αυ του και εκ του σπερμα
τος αυ του προ ηλ θε ρα βδος ^Δ _{δλ} αν θος φε ρου σα τον Κυ
ρι ον και λυτρω τη η ην του παν τος ^ε _{γλ} ^v _{δλ}

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^v _{δλ}

Η Α γι α των Α γι ι ι ων ^ε _{γλ} εν α γι ω

ι ε ρω ^v _{δλ} βρε φος α να τι θε ται α να τρα φη ναι

εκ χει ρος Α γγε λω ^Δ _{δλ} παν τες ον πι στως συ νε ορ τα σω

μεν εν τη γε ννη η η σει αυ της ^ε _{γλ} ^v _{δλ}

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^v _{δλ}

Στει ρα α γο νος η Α α αν να ^ε _{γλ} αλλ οκ α τεκ

νος θε ω ^v _{δλ} η δη γαρ προ ω ρι στο εκ γε νε ων αγ

νης Παρ θε νω μη τηρ ^Δ _{δλ} ο θεν ο της κτι σε ως ε βλα στη

σε Κτι σε ησεν ος ος ος λω μορ φη ^ε _{γλ} ^v _{δλ}

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^v _{δλ}

Σε την α σπι λον α μνα α α δα ^ε _{γλ} την το ε ρι

ον Χριστω ^v _{δλ} μο νην εκ κοι λι ας ος προ σα γα γω σαν

την η μων σι αν παντες εκ της Αν νησ τι κτο με νη
σε υμ νοις γε ραι ρο ο μεν

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

Τ ρι α α να ρ χα δο ξα α α ζω τρι α α γι

α υ μνω τρι α συ να ι δι α εν ου σι ο τη

τι μι α κη ρυτ τω εις γαρ εν Πα τρι Υι ω και Πνευ μα

τι δο ξο λο γει ει ει ται Θε ος

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Τ ις ε ω ρα κε παι δι ι ι ον ο ουκ ε σπει

ρε πα τη ρα λα κτι τρε φο με νον η που τε θε α ται

πα ρ θε νος Μη τηρ Ον τως υ περ εν νοι αν αμ φο τε ρα

Θε ο γεν νη η η τορ α γνη

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Πα ρ

Σ τε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε ο ξυ λω

νε κρω σαστην α α μαρ τι αν και τον φο βον σου εμ φυ

τευ σον εις τας καρ δι ι ας η μω ων των υ υ μνου ντων σε

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Α μεμ πτω στω Θε ω πο λι τευ σα με νοι την παν των

ε κυ η σαν σω ω τη ρι αν οι θε ο φρο νες γεν νη

το ρε στης τον Κτιστην τε κου σης και Θε ον ημων

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ο πα σι την ζω ην πη γα α ζων Κυ ρι ος εκ στει ρας

προ η γα γε τη ην Πα ρθε νον ην ει σδυ ναι κα τη ξι ω

σε με τα το κον φυ λα ξας α δι α φθο ρον

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Τ ης Αν νης τον καρ πον Μα ρι ι αν ση με ρον την βο

τρυν κυ η σα σαν ζω ω η φο ρον ως Θε ο το κον α

νυ μνη σω μεν προ στα σι αν τε παντων και βο η θειαν

Κανών ἕτερος. Ὡδή γ'. Ὁ Εἰσμός.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ

ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω μου ε

πλα τυν θη επ εχ θρους μου το στο μα μου ευ φρανθη εν σω

τη ρι ω ω σου

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ε υ λο γη με νη η κοι λι ι α σου σω φρων

Α αν να καρ πον γαρ ην θη σε παρ θε νι ας την α

σπο ρω σ τον τρο φε ε αν της κτι σε ως τε κου σαν και λυ τρω

τη η ην Ι η σουν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Σ ε μα κα ρι ζει Α ει πα αρ θε νε πα σα κτι ι

σις εξ Αν νης ση με ρον γεν νη θει σαν την εκ ρι

ζης Ι εσ σαι αι ρα β δον α χραν τον το αν θος Χρι σον βλα

στη σα α σαν ^ν_{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν_{δλ}

Σ ε α νω τε ραν πα σης κτι ι σε ως Θε ο το

ο κε δει κνυ ων α χρα ντε ο Υι ος σθ ^ν_{δλ} την εξ Αν

νης με γα λυ υ νει σθ γεν νη σιν και παντας ευφραινει ση

με ε ρον ^ν_{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν_{δλ}

Α να τρα φει σα εις τα Α α γι α των Α

γι ι ων Παρ θε νε Α χρα ντε Θε ο το κε ^ν_{δλ} α νω

τε ρα α νε δει ειχ θης της κτι σε ως τον Κτισην σαρκι κυ

η σα α σα ^ν_{δλ}

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι ^ν_{δλ}

Σ ε προ σκυ νου μεν Πα τερ α α ναρ χε τη ου σι

ι α υ μνου μεν α χρο νον τον Υι ο ον σου ^ν_{δλ} και το

Πνευμα συ να ι ι δι ον σε βο μεν ως ε να τα τρι α

φυ υ υ σει Θε ον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Τ ον φω το δο την και αρ χι ι ζω ον των αν

θρω ωπων τε κου σα α χραν τε Θε ο το κε α νε

δειχθης θη σου ρο ος της ζω ης ημων και πυ λη του α προ

σι του φω το ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνω τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν ἁγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Ὑψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωνὴν ἡμῶν.

Κάθισμα.

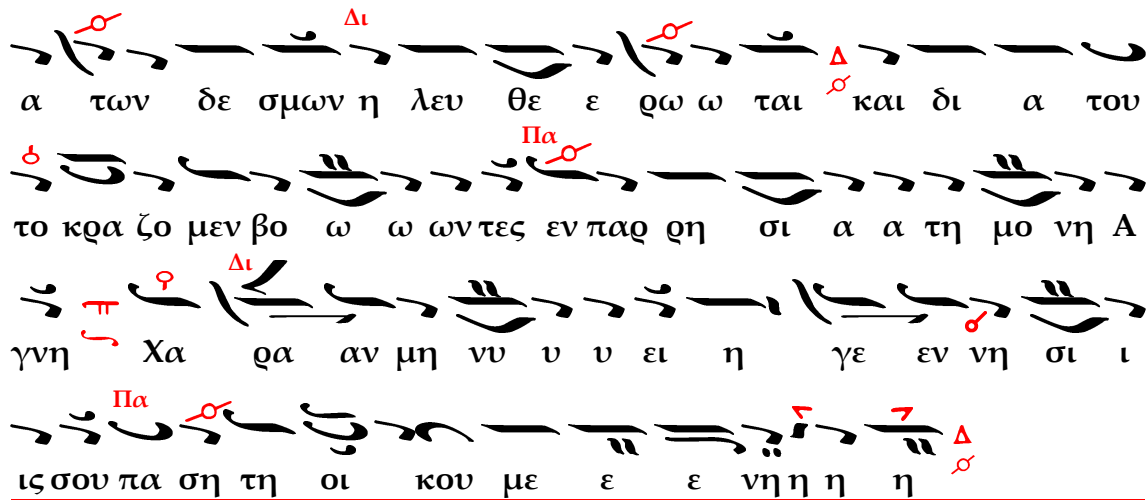
Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η Παρ θε νος Μα α ρι αμ και Θε ο το κος α λη

θως ως νε φε λη του ου φω τος ση με ρον ε λαμψεν η

μιν και εκ Δι και ων προ ερ χεται εις δο ξαν ημων

Ουκ ε τι ο Α δαμ κα τα κρι ι νε ε ται η Ε ευ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι.* Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στείρωσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὀνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς,* ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾶς μητέρας,

Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

Ἦς ὁ πατὴρ Ἰωακείμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἴλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερον ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίζετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν ἰκέτευον. Ὅς καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἅγιον, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγῆσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος εὐρίσκεται ὁ Ματθάν, ὃς ἔγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρες τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴν καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ

μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαϊαν· ἡ δὲ Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἑλισάβετ· ἡ δὲ γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον ἐγγόνην Ματθᾶν καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἑλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιάς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφης δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ροῦφος καὶ Ρουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ρουφιανὸς τῷ ξίφει,
Μένω σε, φησί, Ροῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,
Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργω δεικνύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψοδ' (1774) ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀγχόνῃ ὤφθη κλίμαξ,
Δι' ἧς ἀνήλθεν εἰς οὐρανοῦ τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἐπισκόπου τῆς ἐν Γεωργία Ἀχταλίας.

Στίχ. Σωφρόνως, Σωφρόνιε, βεβιωμένος,
Ἄγιων ισότιμος ἐνδίκως ὤφθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεραπίωνος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Πσκῶφ τῆς Ῥωσίας ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ. Σωτῆρος βλέπεις τὸ Πρόσωπον, Ὁ πρῶην,
Ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἐώρας, Σεραπίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου ἐν Περεγιασλὰβ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Σὺν Θεοτόκῳ, Λουκιανέ, ἀγάλλῃ
Ἡ Γεννεσίου Μονὴν ὧδε ἀνέθου.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Στίχ. Λύειν τὸ μῖσος σπουδάσωμεν ἐνθάδε,
Ἐκείσε καὶ γάρ, τοῦτο ἐργῶδες λύειν.

Ἰερεὺς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἱερέα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἱερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καί τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβὰν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστῆν γενέσθαι παρηγγυᾶτο· ὁ δέ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστών, τὸν ἱατρὸν ἐπεζήτει.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως πρὸς ὃν ὁ γέρον· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγέσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησίν, ἀδελφέ· καὶ σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχεῖαν τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς

Ἐραίας πύλας κατάλαβε καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησον καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δοὺς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλέντων ἢ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἄωρι τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμμάτιον τοῦ γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθήσαν τοῦ δράματος. Ὁξὺς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολήσω τοιοῦτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς καταθαρόρήσας τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκείμενον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποψιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρὸς εὐπαρόρησιαστον!), ὡς εἶρηκεν· Ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέφκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἔστησαν. Αὐθὺς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐνταῦθα στῆθι καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δέ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὔσας ἀνέωξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπελθοῦσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐφωταγῶγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνέπετο. Ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κάκει προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἠρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γάρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἄγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῆ καὶ ταράττη, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι καγὼ χοϊκός εἰμι ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ εὐαγοῦς οἴκου χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν ποριζόμενος· ἀλλ' ἢ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλάκις μεγάλα εἶωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφέ, πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κάκεινας ἀνέωξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σύνηθες· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἐστῶτα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τό, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, ὡς μηδὲ πτησιν ὀρνέου τῇ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι αὐτομάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσανεώχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κάκεισε ποιησάμενος, δάκρυσιν καταβρέχων

τάς παρειάς, τῆς ἁγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας βλέπειν τρανώς, τῶν εἰσερχομένων παρηγγυᾶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοιᾶν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένῳ, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἴσοδον παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνενδότης ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὄρκους ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος, διεβεβαίου ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ἧ ἰστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονόν τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερὸν Ἄγίασμα. Μετὰ δὲ μικρᾶς τινοῦ ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδῆρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἐξαίσιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τό, Ἀλληλουῖα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ' οὗ τῇ μνησικακίᾳ ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῆ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἔχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, Εἰσελθὼν, κατάθεε καὶ τὴν χορείαν τὴν δε τὴν δεξιάν, εἶρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· Εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἶπε πορευθεὶς τάδε· Νικήτας ὁ χαρτουλάριος, ἔξω ἐστῶς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ᾧ καὶ πραεῖα ἔλεξε τῇ φωνῇ· Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθρόα μεταβολῇ ἀσυμφώνους μείναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφοτέροι κλίναντες, ἐν ἀπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσέδου καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον καὶ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἀγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θεία δυνάμει ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πωρ ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, σῶζων σῶζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιοποιῆσαι καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρί σε ἀποστείλαντι εἰπε πορευθεὶς· Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παρῶρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστῆσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δὲ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἴσαντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἤνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

ᾠδὴ α'

Σταυρον χαρᾶς Μωσῆς ἐπευθεῖας βα
δωτὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε τω Ἰσραήλ πεζευ
σαντὴν δεεπιστρέπτικως Φαρωτοῖς
ἀρμασικροτήσας ἠνώσεν ἐπευρῶς διαγρά
ψας τὴν ἀήτητον ὀπλον διὸ Χριστῶ ἀσωμεν
τω Θεω ἡμῶν ὅτι δεδοξασται

ᾠδὴ γ'

Ἦχος ᾠδὴ Νη

Ραβδος εἰς τυυποντιστηρίου παλάμ
βανέεται τὴν βλαστὴν γὰρ προκρινεῖ εἰς τὸν
ἰερεῖαν τῆς στείρουσιν δὲ πρώην ἐκ
κλησίαν ἐξήθη ἡ σελῶν Σταυροῦ εἰς κρο
τος καὶ στερωμα

ᾠδὴ δ'

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Εισακήκη ἀκυριότης οἰκονομίας

ας σὺ το μυστηριον κατενοησαταεργασ

καιεδοξασστηνθεοτητα

ὠδὴ ε΄ Ἦχος Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυυλονενωε

ταααθηχρισοςοβασιλευςκαικυριος

διουπεπτωκενοξυλωαπατηησαςτο

ενσοιδελεασθειςθεωτωπροσπαγεεντισαρ

κιτωπαρεχοοντιτηνειρηνηνταιςψυχαιςη

ημων

ὠδὴ ς΄

Ν οτιουθηροοςενσπλαααγχνουςπα

λαμαςΙωναςταυροειδωςδιεκπεταα

σαςτοσωτηριονπααθοςπροδιετυυ

πσασαφωςοοθεντριημεροςεκδυστηνυ

περκοσμιονΑναξασινυπεζωγραφηησεν

τσασαρκιπροσπαγεντοςΧριστςςςθεουκαι

τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας ρκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος Πα

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε
ξα α να τειλαντα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν
τα εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα στως σω ω
μα τω σα σα ευ λο γη με νη πα να γνε σε ε Θε ο το κε
με γα λυ νο μεν (Δις)

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α κρο
το μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θου σιν ε θνε σι χα
ρι ζεται εκ λα γο ο νων στει ρω τι κων καρ πον εις
ευ φρο συ υ νην η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε

η ην ε πα ξι ως με γα λυ νο μεν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Την της α πο το μου αρ χαι ας α ναι ρε τιν α α

πο φα σε ως και της Προ μη το ρος την ε πα νορ θω σιν

την του γε ενους της προς Θε ον αι τι αν οι οι κει

ω σε ως την προς τον Κτιστην γε φυραν σε ε Θε ο το κε

με γα λυ νο μεν

Εἰρμός ἄλλος.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Αλλο τρι ι ον των μη τε ε ρων η παρ θε νι α

και ξε νονταις παρ θε ε νοις η παι δο ποι ι ι α

ε πι σοι Θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο

μη η θη Δι ο σε πασαι αι φυ λαι της γης α παυστως

μακα ρι ζο ο μεν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Επα ξι ι ον Θε ο μη η τορ της σης α γνει ας

τον το κον ε κλη ρω ω σω δι ε παγ γε λι ι ας ^v _{δλ}

τη πο τε γαρ α κα αρ πω θε ο βλα στος καρ πος

ε δο ο θης ^Δ _{δλ} δι ο σε πα σαι αι φυ λαι τη ης γης α

πανστωσ μα κα ρι ζο ο μεν ^v _{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^v _{δλ}

Π ε πληρω ω ται του βο ω ωντος η προ φη τει α ^Δ _{δλ}

φη σι γαρ Α να στη η σω ^Δ _{δλ} σκη νην την πε πτω κυι υι αν ^v _{δλ}

του ι ε ρου Δαυιδ εν σοι Α χραν τε προ τυ πω θει

εισαν ^Δ _{δλ} δι ης ο συμ πασ των αν θρω πων χου σεις σω μα α

νε πλα α α σθη Θε ω ^ε _{δλ} ^v _{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^v _{δλ}

Τ α σπαρ γα α να προ σκυ νου ου μεν σου Θε ο το κε

^Δ _{δλ} δο ξα ζο μεν τον δο ον τα καρ πον τη πρω ην στει ει ρα ^v _{δλ}

και α νοι ξαν τα μη η τραν την α γονον εκ πα ρα

δο ο ξου ^Δ _{δλ} ποι ει γαρ παν τα ο σα βου λε ε ται Θε ος ων

παν τε ξου σι ι ος ^v _{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν _{δλ}

Ε βλαστη η σας νυμ φο το ο κε Αν να θε ο φρον

^Δ _{δλ} εκ μη τρας παρελ πι ι δα ^Δ _{δλ} και εξ ε πα γγε λι ι

^ν _{δλ} ας παρ θε νο φυ τον α ανθος θε ο βλαστονα γνει

ας κα αλλος ^Δ _{δλ} δι ο σε παν τες μα κα ρι ζο ο μεν ως

ρι ζαν της ζω ης η ημων ^ν _{δλ}

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^ν _{δλ}

Α λ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι δο ξα ζειν

^Δ _{δλ} την α ναρχον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ο ον τε ^ν _{δλ}

και το Α γι ον Πνε ευ μα την α κτι στον παγ κρα

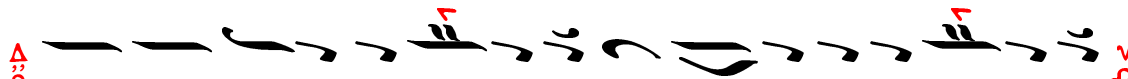

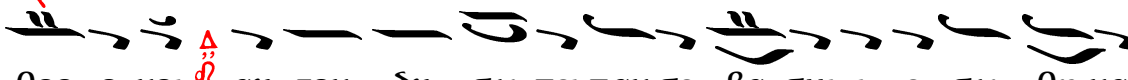

το ρι ι αν ^Δ _{δλ} δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται τω

νευ μα τι τς κρα α α τς αυ της ^ε _λ ^ν _{δλ}

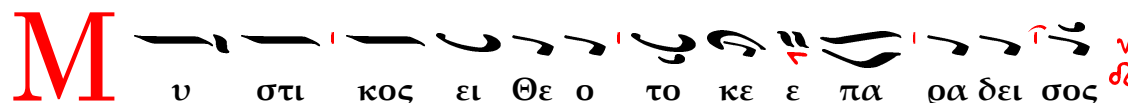

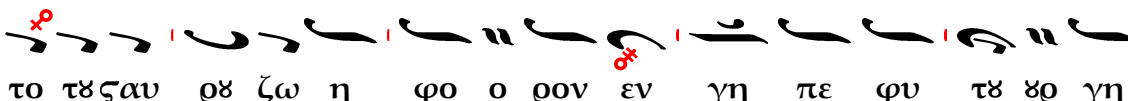

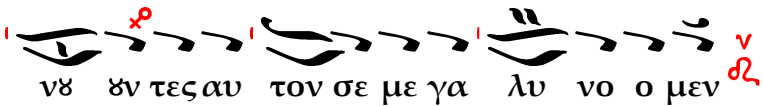
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^ν _{δλ}

Ε χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε νο μη τορ

 τον ε να της Τρι α αδος Χρι στον τον Βα σι λε ε α

 ον υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω

 θρο ο νοι αυ τον δυ σω πει παν σε βα σμι ι ε σω θη ναι

 τας ψυ χας η ημων

Καὶ ἡ Καταβασία.
ὠδὴ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

 το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ

 νσ ρν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε

 νει προ σγε νο με νος θανα τος δι α ραυ ρα κα

 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνηης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ

να αμειπτων ου ρα νων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

A γα λον ται αι τα πε ε ρα τα της οι κου με
ε νης ση η με ρον εν τη γεν νη σει ει σου Κο ο ο
ρη Θε ο κυ η το ορ Μα ρι ι α και α πει ρο
γα α με νυ υμ φη εν η και τω νφυ σα αν των σε το
λυ πη ρο ον δι ε ε λυ σας της α τε κνι ι ας
ο ο νειδος και της Προ μη το ο ρος Ε ευ ας την εν
τω τι κτειν κα τα α ρα αν

Ἔτερον ὄμοιον.

A δα μ α να α και νι ι σθη τι και Ευ α με ε
γα λυ υν θη τι Προ φη ται συν Α α πο στο ο ο λοις
χο ρευ σα τε και αι Δι και αι οις κοι νη χα ρα ε εν
τω κο ο σμω Αγ γε λων τε και αι αν θρω ω πων εκ
των Δι και αι ων ση η με ρον Ι ω α κειμ

και της Α αν νης γεν να ται η Θε ε ο το ο
κος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι
νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δωρο το υ πε ρα νωτων ου ρα νων ^Δαι νε σα

τωσαντο ο νομα Κυ ρι ου ^π9

Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν ^Δ αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν ^π9

Ε στησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να τ αι ω νος ^Δ προ οσ ταγμα ε θε το και ου

πα ρε λευ συται ^π9

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης ^Δ δρα κοντες και

πασαι α βυσσοι ^π9

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυσταλλος ^Δ πνευμα και ται

γι δος ^Δ τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του ^π9

Τ α ο ρη και παντες οι βου νοι ^Δ ξυ λα καρ πο

φο ο ο ρα και πασαι κε δροι ^π9

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ^Δ ερ πε τα

και πε τει να πτε ρω τα ^π9

Β α σι λεις της γης και παντες λα οι ^Δ αρ χον

τες και παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενoi προσβυτεροι μετα

νεωτερων αινεσασαν το ονομα

Κυριου οτι υψωθη το ονομα αυ

του μου

Ηεξομολογησις αυτη επι γης και ου

ραν και υψωσει κερας ουρου

Υμνος πασι τοις οσι οις αυτου τοις υιοις

Ισραηλ λαω εγγιζοντι αυτω

Ασατετω Κυριω ασμα και νονη αι

νεσις αυτου εν εκκλησιαισιν

Ευφρανθητω Ισραηλ ηληπιτω ποιησαν

τι αυτον και οι υιοις των αγγλων ασθω

σαν επι τω βασιλει αυτων

Αινεσασαν το ονομα αυτου ου εν

χωρω εν τυμπα ανω και ψαλτηρι ωψαλατω

σαναυ τω ω

Οτι ευδοκει Κυριος εν τω λαω αυτου

και υψωωωσειπραεις ενσωτηρια

Καυχησονται οσοι ενδοξη και αγαλλι

ασονται επι των κοιτων αυτων

Αι υψωσεις τθου εν τω λαρυγγι αυτων

και ρομφαιαι διστομοι εν ταις χερσιν αυτων

Του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν

λεγμς εν τοις λαοις

Τουδη ησαι τς βασιλεις αυτων εν πεδαις και

τς ενδοξς αυτων εν χειροπεδαις σιδηραις

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον

ξα αυτη εσται πασι τοις οσι οις αυτς

Αι νειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου

αι νειτε αυτον εν στερωματι της δυναμεως

αυτς

Προσόμοια ἀργά.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος ♩ Πα ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ υ νης α

αυ του

Ω τ ε πα ρα δο ο ξα θαν μα α τος η πη

γη η η τη ης ζω ης ε ε εκ τη ης σται ει ρα ας

τι ι ι κτε ε ε ται αι η χα α α ρις κα αρ πο

γο ο νει ει ν λα α μπρω σ α α πα α αρ χε ε ε ται αι

ευ φραι αι ν ε Ι ι ω α α κειμ της Θε ε ο

το ο κου γεν νη η η η τω ρ γε ε νο ο ο με

ε ε νο ος ουκ ε ε σιν α α λ λ ος ω ω σ τ ω ν γη η

γε νω ω ν γεν νη το ο ο ο ρω ω ν θε ε ο ο ο

λη η πτε ε η γαρ θε ο δο χο ος Κο ο ο ο

ο ο ρη η η η τ ε ε Θε ε ου ου το ο σκη η η

νω ω ω μα α το πα να α γι ο ο ν ο ο

ο ρος δι α σου η μιν δε ε δω ω ω ω ρη

η η η ται

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος: Δ αι νει τε αυ Χ

τον εν ψαλτη ρι ι ι ω και κι θα α α ρα Δ

Ω τς πα ρα δο ο ξθ θαν μα α τος η πη

γη η η τη ης ζω ης ε ε εκ τη ης στει ει ρα ας

τι ι ι κτε ε ε ται αι η χα α α ρις κααρ πο

γο ο νει ει ν λα α μπρωσ α α πα α αρ χε ε ε ται αι

Π εν φραι αι νθ Ι ι ω α α κειμ Δ της Θε ε ο

το ο κου γεν νη η η η τωρ γε ε νο ο ο με

ε ε νο ος Π ουκ ε ε σιν αα λος ω ωσ συ Δ των γη η

γε νω ων γεν νη το ο ο ο ρω ων θε ε ο ο ο

λη η πτε ε Π η γαρ θε ο δο χο ος Κο ο ο ο

ο ο ρη η η η τς θ Θε ε ου ου το ο σκη η η

νω ω ω μα α Π το πα να α γι ο ον ο ο

ο ρος Δ δι α σου η μιν δε ε δω ω ω ω ω ρη

η η η ται

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

ἐν χορδαῖς καὶ αἰοργαῶνα

Ω τὴ παρὰδοξασθαι αὐτὸς ὁ ἐκ

στειραειραςκαρποςαααναλαμ

ψααςνεευμααατιιτουπααντων

δηημιεργεσθαι και παντοκραατο

οοροοςευτονωστηνηκοσμιικητωνα

αγαθωνδιαλεεεελυκεεσει

ειειρωωωσινΜητεερεσσυντηΜηητρι

τηςθεεοτοοκχορεεεευσαατεε

κραααζεσαιαιΚεχαριτωμενηηχαι

αιαιαιαιαιρεεεεμεεταασουουοο

Κυυυριιοοςοπαρεεχωντω

ωκοοοσμωνδιαστωμεγααεεε

ε ε λε ε ε ος

Στίχ. 8. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αίνεϊτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα α

τω ω τον Κυ ρι ι ον

Σ τη λη σω φρο συ υ νης εμ ψυ υ χος και λαμ προ

ο ον δο ο χει ον α α α πο ο στι ιλ βο ον χα

α α ρι ι ι τι ι η Α α αν να η η ευ κλε

ε η ης φα α νει σα α τε ε ε το ο ο κε ε

την προ ο βο λοον α λη η θως της πα αρ θε νι ι

ας το θει ει ει ει ον α α πα α αν θι ι ι σμα

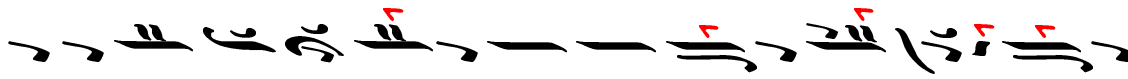
α την πα α σαις πα αρ θε νι ι καις και πα αρ θε

νι ι ας πο θς σαις το ο χα α α ρι ι

σμα α το της παρ θε νι α ας κα α α α α αλ

λο ο ο ος ε εμ φα α νω ως βρα α βε ε ευ ου

ου ου σα αν και πα ρε ε χς σα αν πα α α σι

 τοις πῖ σσις το με γα α ε ε ε ε ε λε ε ε ε

 ος

=====

Προσόμοια σύντομα.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της

ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν

λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α

κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ

ε στινα λλος ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε

ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου

το σκηνω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α σου

η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της

ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν

λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α
 κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ
 ε στινα λλος ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε
 ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
 το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α σου
 η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος ο εκ στει ει ρας
 καρ πος α να λαμ ψας νευ μα τι του παν των Δη μι ου ρ γου και
 παν το κρα α το ο ρος ευ το νως την κο σμι κην των
 α γα θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν Μη τε ρες συν
 τη Μη τρι της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζουσαι
 Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι
 ος ο πα ρε χων τω κο ο σμω δι α σου το με
 γα ε ε λε ε ος

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δ
δ

Στη λη σωφρο συ νης εμ ψυ χος και λαμ προν δο χει ει
 ον α πο στιλ βον χα ρι τι η Αν να η ευ κλε ης φα νει
 σα τε ε το ο κε την προ βο λον α λη θως της
 παρ θε νι ασ το θει ει ον α παν θισμα την πασαις παρ
 θε νι καις και παρ θε νι ασ πο θου ουσαις το χα ρι σμα
 το της παρ θε νι ασ κα α αλ λος εμ φα νως βρα βευ ου
 σαν και πα ρε χου σαν πα α σι τοις πι στοις το με
 γα ε ε λε ε ος

Μέλος Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα

Νε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
 και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ω νάστων αι ω ω νων α α α μην
Αυ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ου α γαλ

λι α α α σθε λα α α α οι ι δου γαρ του φω
 το ο ος ο νυ υμ φων και η βι βλος του λο γου
 ου της ζω ω ης εκ γα στρο ος προ ο ο ε λη η
 λυ υ υ υ θε και η κα τα α να το ο λας
 πυ υ λη α πο κυ υ υ η η θει ει ει σα προ
 σμε νει ει ει την ει ει ει ει σο ο ο ο δον του Ι
 ε ε ρε ε ως του ου με γα α α α λου μο ο νη και
 αι μο ο ο νον ει σα γου ου σα α Χρι ι στον εις
 την οι οι οικου ου με ε νην προς σω τη ρι ι αν
 τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την μεγαλην σου δοξαν

Κ^{Πα}υυριε Βασιλευ που ρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε εκαι Αγιον Πνευμα

Κ^{Πα}υυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιοος του Πατρος ο αι αιρων την αματιιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμα

ρτιι ασ του κοσμου

Προδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος εκ

δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Ο^{Πα}τισειμονος Αγιος συειμονος Κυ

ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α

μηην

Κ^{Πα}αθεκαστηνημεραν ευλογησωσε και αι

νεσωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον

αιωνα του αιωνος

Κ^{Πα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε^{Πα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε^{Πα} υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ^{Πα} υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ^{Πα} υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο^{Πα} τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π^{Πα} α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνε

υμα τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α^{Πα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν. ^Π ^χ

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος ᾠδὴ Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρη γη σας τον θα να τον ε δω
ρη σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι-Θ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶν. (μέ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι
α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι
α

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα' 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι
α

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα' 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰὼνας τῶν αἰώνων

αμην

Ο μόνογενης Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀ-

θάνατος ὑπαρχῶν καὶ καταξάμενος δι-

ατὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκῶθῆναι

ἐκ τῆς αἰτίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀειπαρ-

θενοῦ Μαριίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας

σταυρωθεὶς τελευτήσας ὁ Θεὸς θανάτω θάνα-

τον πατήρ ἡσας εἰς ὧν τῆς αἰτίας Τριᾶ-

αδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἰσοῦσιν ἡμᾶς

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεννησί σου Θεοτοκεν ἡμῶν

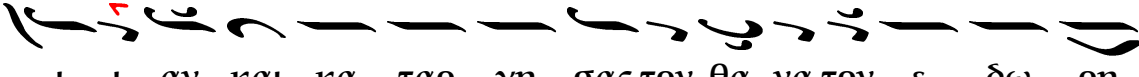
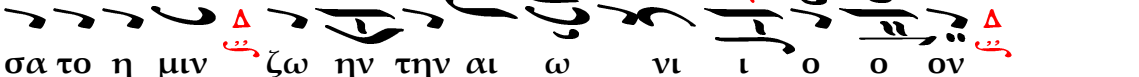
παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν
ο ηλιος της δικαιου σου νησ Χριστος ο Θεος η
μων και λυσαστην καταραν εδωκε την ευλογι
αν και καταργησας τον θανατον εδωρη
σατο ημιν ζωην αιωνιαν

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγήασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεννησις σου Θεο το κεχαραν εμη νυσε
παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν
ο ηλιος της δικαιου σου νησ Χριστος ο Θεος η
μων και λυσαστην καταραν εδωκε την ευλογι
αν και καταργησας τον θανατον εδωρη
σατο ημιν ζωην αιωνιαν

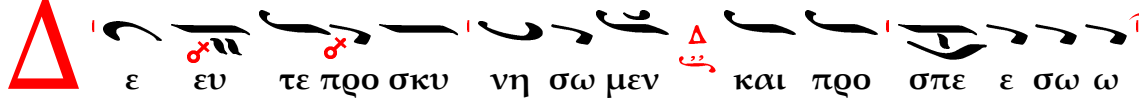

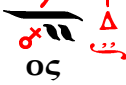
Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη. (ξδ' 5)

Η γεννησις σου Θεο το κεχαραν εμη νυσε
παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν
ο ηλιος της δικαιου σου νησ Χριστος ο Θεος η

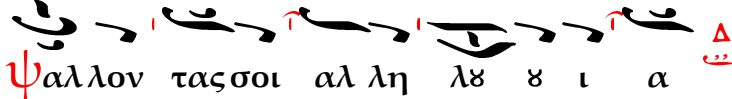

 μων και λυσαστην καταραν εδωκετηνευ λογι

 ιιαν και καταργησαστον θανατον εδωρη

 σατοημιν ζωην αιω νι ιο οον

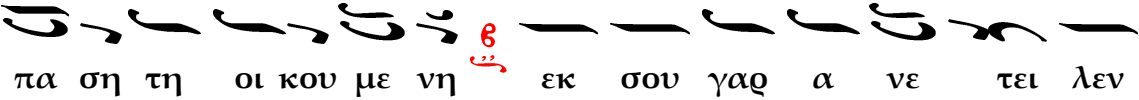
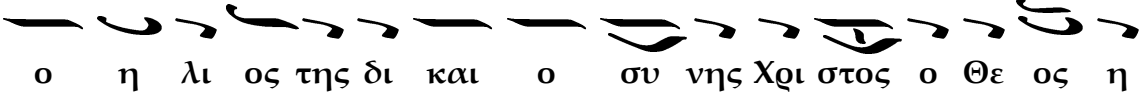
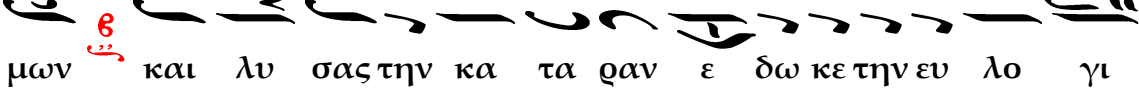
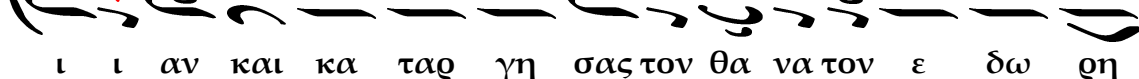
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 Εισοδικόν. ᾠχος β'.

ᾠχος Δι-θ

 ε ευτε προσκυνησωμεν και προσπεεσωω

 μεν Χριστω ω ω ω σωσον ημας Υιεε

 Θεου ο εν Αγιιοις θυμαστο ο ο ο

 ος

ὁ β' χορός:

 Ψαλλοντας οι αλληλῶν
 ᾠχος Δι-θ

Η γεννησις σου Θεο το κεχαραν εμη νυσε

 παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν

 οηλιος της δικαιοσυνης Χριστος ο Θεος η

 μων και λυσαστην καταραν εδωκετηνευ λογι

 ιιαν και καταργησαστον θανατον εδωρη

σα το η μιν ζω ην τηναι ω νι ον

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Ιω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
τ ε η λευ θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
σ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα
ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της
ζω ης η μω ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ο ν η μα ας

Δ Δυ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Ϟ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ο ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς. Πρὸς Φιλιππησίους (β' 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

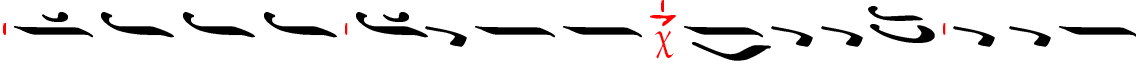
Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Μ ε γ α λ υ ν ει η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν
κ αι η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι
τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε
Χ Ὀ τι ε π ε β λ ε ψ ε ν ε π ι τ η ν τ α π ει ν ω σ ι ν
τ η σ δ ο λ η σ α υ τ ε ἰ δ ο υ γ α ρ α π ο τ ε ν υ ν μ α κ α
ρ ι ο υ σ ι μ ε π α σ α ι α ι γ ε ν ε α ι

Μ ε γ α λ υ ν ει η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν
κ αι η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι
τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε
Χ Ὀ τι ε π ο ι η σ ε μ ο ι μ ε γ α λ ει α ο δ υ

 να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το

 ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

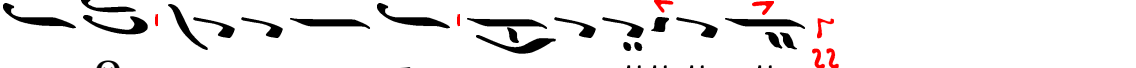
 βς με ε νοις αυ τον

M

 ε γα λυ νει η ψυ χη η μς τον Κυ ρι ον

 και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μς ε πι

 τω Θε ω ω τω σω τη ρι μς ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

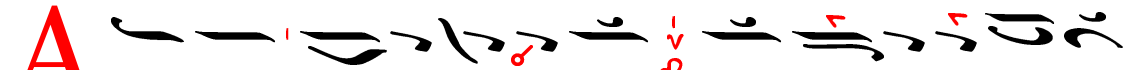
Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἠγάγατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος ἁδ' Νη ς

A

 λη λς ς ἰ ἰ α Α α α α λη

 λς ς ς ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Α λη λς ς ς

ⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ

ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου· καὶ

ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ε

πι θυ μη σει ο βα σι λε ευσ τⲥ κα αλ λⲥ ⲥ

ⲥⲥ ⲥⲥ

Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ Ἀ α α α α λλη

λⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ἄ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲥ

ⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ

Το προ σω πονⲥ λι τα νευ ⲥⲥ σιν οι πλⲥ

ⲥ σι οι τⲥ ⲥ ⲥ ⲥ λα α α α ⲥ

Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ Ἀ α α α α λλη

λⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ἄ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲥ

ⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε

ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰζ' Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πδ' Νη

ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α
 α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι μ
 μ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον τε ες

και αι αι αι τη η η η η η η η η

η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω

ω ω Τρι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α τρι α α α α α α δι τον τρι σα α

α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε λε ε

ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α

α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η η

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

με ε ε ρι μνα α α λα α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

α α α α α των ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α

α α α α α

Ἦχος Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_γ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_δ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^ν_δ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^β_γ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^Δ_δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δ_δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^β_γ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ υ ρ ι ε ^ν_δ

Σ οι Κυ υ ρ ι ε ^ν_δ

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν_δ

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{πδ} Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν_δ Κυ ρ ι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν_δ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ση ης μϑ ^ν_δ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μ8²²
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μ8 8 8 8
²² και κα τα φυ υ γη η η η μ8 8 8 8
και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μ8²²
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα
²² Τρι α δα ο μο ο 8 σι ον και α α χω ω ρι ι
ςον²²

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

E λε ον ει ρη η νης ^{v'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

^{v'} ₂₂
ε σε ε ως

K αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ ^A ₂₂

E ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^{v'} ₂₂

A α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{v'} ₂₂

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ ^{v'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ^{v'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{v'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ^{v'} ₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι

ι σοις ^{v'} ₂₂

A α α μη η η η η ην ^{v'} ₂₂

ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η η ην ^{v'} ₂₂

A α α α μη η η η η η η η η ην ^{v'} ₂₂

Σ ε υ υ μ ν ς ς μ εν ²² σε ε ευ λο γ ς ς ς
 με ε ε εν ²² σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι
 ε ²² και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς
 ς ^Δ ο Θε ε ο ο ο ς η η η μων ²²

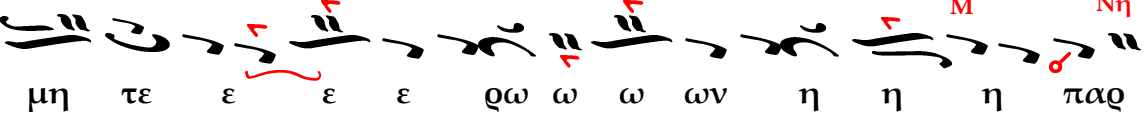
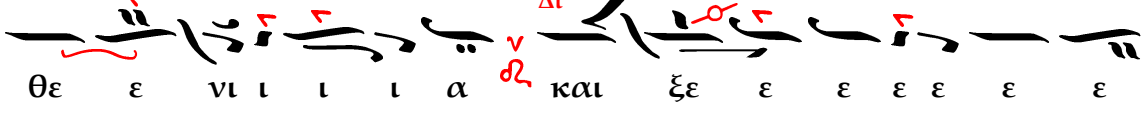
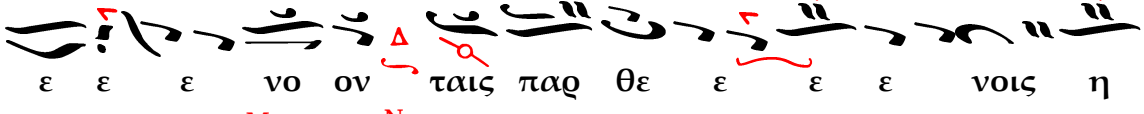
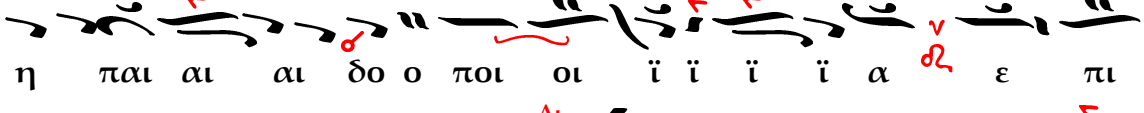
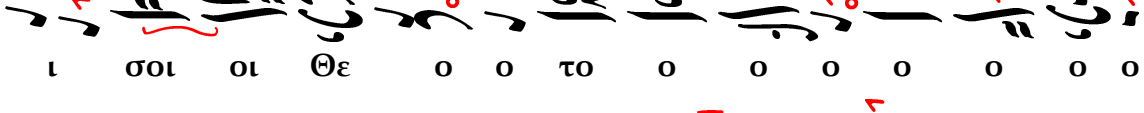
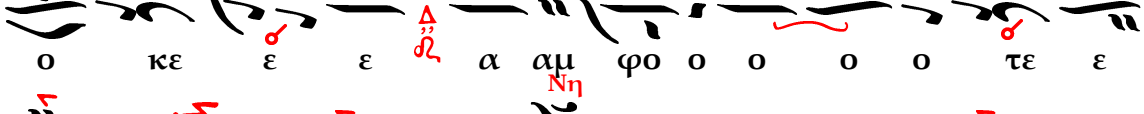

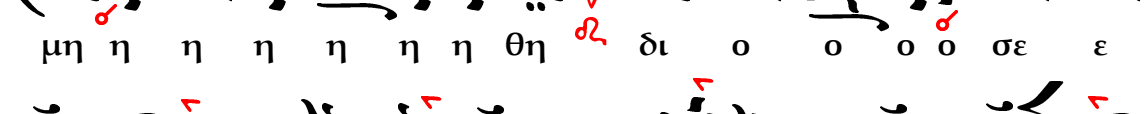

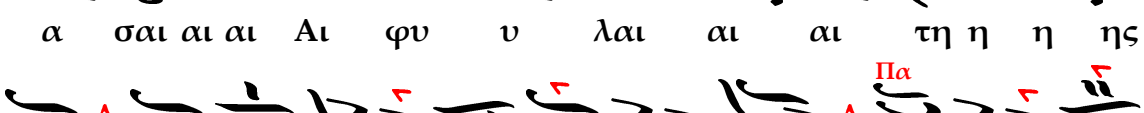
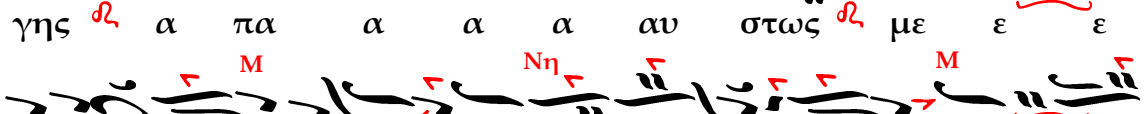
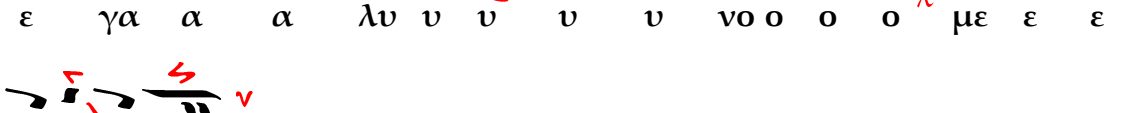
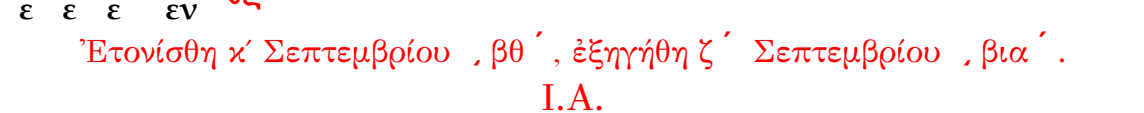
Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος ^Δ Νη ς

Α ^{Δι} λ λο ο τρι ι ι ι ο ν των μη η τε ρω
 ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι α ^Δ και ξε ε ε
 ε νο ον ^{Νη} ται ς Παρ θε νοι οι οι ς η παι αι δο ποι
 οι οι ι ι ι ι α ^Δ ε πι ι σοι οι Θε ε ο
 το ο ο κε ε ^Δ αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο
 ο μη η η η θη ^Δ δι ο σε πα α α α σαι αι
 αι φυ λαι αι της γη η ς ^{Νη} α πα αυ ς ω ς με γα λυ
 νο με ε ε εν ²²

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

A ^{Νη} ^{Πα}
λλο ο ο τρι ι ι ο ο ο ο ον ^{ν'} ^ρ των
M ^{Νη}
μη τε ε ε ε ρω ω ω ων η η η παρ
Δι
θε ε νι ι ι ι α ^{ν'} ^ρ και ξε ε ε ε ε ε ε
Πα
ε ε ε νο ον ^Δ ^ρ ταις παρ θε ε ε ε νοις η
M ^{Νη}
η παι αι αι δο ο ποι οι ^{ν'} ^ρ ι ι ι ι α ε πι
Δι
ι σοι οι θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο
Δ
ο κε ε ε ^Δ ^ρ α αμ φο ο ο ο ο τε ε
Νη
ε ρα α α α α ^{ν'} ^ρ ω ω ω κο ο ο ο νο
Γα
μη η η η η η η θη ^{ν'} ^ρ δι ο ο ο ο σε ε
Δ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πα α
Αι
α σαι αι αι **Αι** φυ υ λαι αι αι τη η η ης
Πα
γης ^Δ ^ρ α πα α α α αυ στως ^Δ ^ρ με ε ε
M ^{Νη}
ε γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ^Μ ^Χ με ε ε
ν'
ε ε ε εν ^{ν'} ^ρ

Ἐτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

I.A.

η χη η η η ?η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η πο τη η ρι ι ο ο ?ο ο ο ο

ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σω τη ρι ι ι ι ς ς λη η η η η η

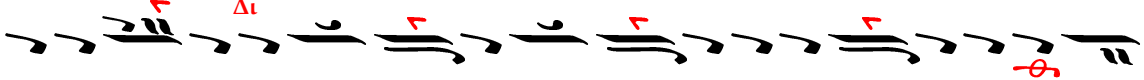
η η η η η η η η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η η η ψο ο ο ο ο

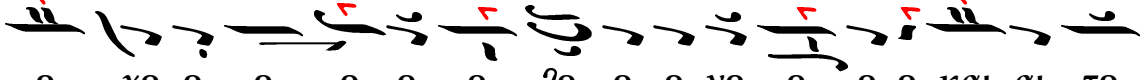
ο ο ο μαι αι αι λαι αι αι αι αι και το Ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο

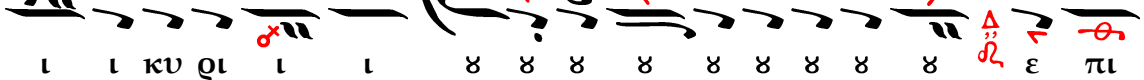
 ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο νο ο ο ο και αι το

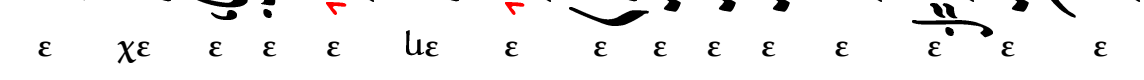
 Ο ο ο ο νο ο μα α Κυ ρι ι ι ι ι ι ι

 ι ι κυ ρι ι ι ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ε πι

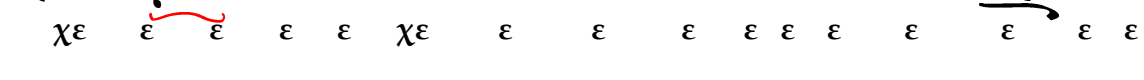
 κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

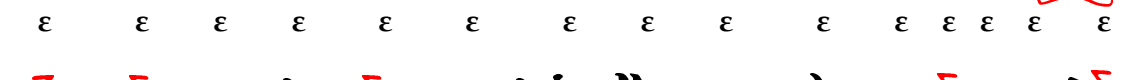
 ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

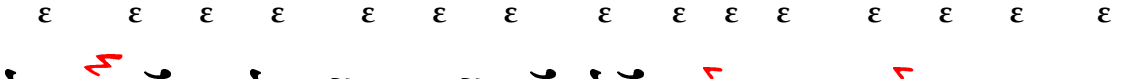
 ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

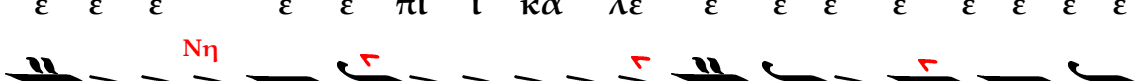
 χε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε πι ι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ε πι κα λε ε ε ε ε ε σο ο ο ο ο

 ο ο ο ο μαι αι αι λαι αι αι αι αι Α λιε ε ε

 λιε ςα ςα α λιε λιε λιε ςα ςα λιε ε λιε ςα α

Νη
 λιε νηα λιε νηα νηα λιε νηα λιε λιε νηα νηα λιε
 λιε νηα α λιε νηα α νηα α λιε Αλ λη λϝ ϝ ι ι ι
 Νη
 ι α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α

Κοινωνικόν, σύντομον. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

II Νη
 ο τη
 η η η η η η η ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι πο τη
 ρι ι ο ο ρο ο ο ο ον σω τη ρι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ου λη η η η η η η η η
 η η η λη η ψο μαι αι και αι το Ο ο
 ο ο ο ο νο ο και αι το Ο ο νο ο ο μα
 Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ε πι ι κα α α λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 σο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο μαι αι αι λαι

αι αι αι αι ^v α Α α α λ λη η η η η λξ ι
 αλ λη λξ ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α ^v α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νξ ξ ξ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σξ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σξ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σξ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σξ
 Α λλη λξ ι α Α λλη λξ ι α Α λλη

λϑ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

αι ω ω νο ο ος